

вашому чоловіку той чи інший темперамент, і ви повинні прийняти те, що він не може змінити. Зрештою, чоловік повинен зробити те саме відносно вас. *«Я кажу це не тому, що терплю злидні, бо я навчився задовольнятися тим, що маю. Умію бути в упокоренні, умію бути і в достатку, в усьому й в усіх обставинах я звик і насичуватися, і голодувати, жити в достатках і терпіти злидні. Я можу все в тому, хто укріплює мене»* (Флп. 4,11-13).

Немає нічого гіршого за чоловіка чи жінку з постійними взаємними вимогами. Немає нічого кращого за відносини, що ґрунтуються на Любові, як заповідає Бог. з книги Джеймса Добсона "Відверта розмова з чоловіком"

Україна не захотіла супу,- вважає нунцій в Україні Томас Е. Галліксон

У своєму блозі нунцій в Україні Томас Едвард Галліксон продовжує публікувати думки про ситуацію в Україні. Цього разу він звернувся до уривку зі Старого Завіту про Ісава, який продав первородство за тарілку сочевиці. Використовуючи цей образ, нунцій вважає, що Україна відмовилась від тарілки супу, тобто від спокуси. Пропонуємо вам уривок з його роздумів.

«Кілька років тому, старший ірландський священник пояснив мені фразу, якою користувалися у них вдома, коли він був дитиною ірландських протестантів, людей чії предки були пригноблені британським тиском та втратили їхню католицьку віру, - «Його батько обрав суп». Це є дивний ірландський спосіб застосування уроку зі Старого Завіту про Ісава, який продав первородство, як первісток своєму молодшому брату близнюку Якову за тарілку сочевиці. Більше всього, я здогадуюсь, що це було у випадку з Ісавом, а саме: здійснення негідного вибору. Здійснення чогось подібного перед обличчям іншої людини є важким і це не те, що би я хотів розповісти цього ранку. Тому нехай мертве спочиває з миром і уповає на Боже милосердя. Інша сторона медалі показує зіткнення з існуючим (можливо через виживання) вибором перед обличчям загрози. Це також має справу з зіткненням зі спокусою. Цього року люди в Україні через обставини були змушені швидко перейти від святкування славної таємниці Хрещення Ісуса в Йордані від Йоана, Теофанії – Бог-Людина об'явився в таємниці Пресвятої Трійці, до «сторінки №2» Ісуса самотнього у пустелі, спокушуваного сатаною. Насильство взяло гору під час того, що було на мирній демонстрації.

Три спокуси Ісуса у пустелі (хлібом, владою, рабським служінням дияволу) є справді вражаючих розмірів, через наслідки для Сина Людського, які були би набагато більшими за ті випробування, які ви та я повинні зустріти в житті. **Можливо, саме тому, говорячи «він обрав суп», звертаються до нас прості люди, коли ми не в змозі встояти перед спокусою.** У випадку України, відмова більше не приймати цей незадовільний бульйон і сказати так на майдані спровокували кризу, так як деякі силові структури не могли більше чекати та почали відганяти й бити людей назад за мирне вимагання права діяти відповідно до законодавства і рівність перед законом, серед всього іншого, у своїй країні».

Парафіяльна листівка 92

Свято Стрітення Господнього 2.02 - 9.02.2014

Розклад Богослужінь:

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя: 9 лютого 2014 р. – V Неділя Звичайна

8.⁰⁰ год. – Розарій

8.³⁰ год. – Поклоніння Пресвятим Дарам.

Св. Меса – 9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год. Благословення дітей.

- На свято Стрітення Господнього – освячення свічок.
- 3 лютого – свято св. Власія – благословення від хвороб горла
- 5 лютого – свято св. Агати – благословення хліба і води.
- Перший Четвер та П'ятниця місяця
- 11 лютого – збір пожертв на телебачення Віковічного Слова (EWTN)

Катехези: Субота: 11.⁰⁰ год. – дорослі.

16.⁰⁰ год. – діти.

Неділя: Молодь після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.

Біблейський коментар на Свято Стрітення Господнього

... та й тобі самій меч прошиє душу... (Лк 2,35)

Сьогоднішній день поєднує в собі кілька традицій, як християнських, так і народних. У Католицькій церкві відзначається свято Принесення Ісуса в Храм та очищення Діви Марії, супроводжуване церемонією освячення свічок. Слов'янські народи називають цей день Стрітення, тобто зустріч зими з весною. У західній традиції цей день називають Днем бабака.

Як виникли ці традиції? Люди з давніх-давен із особливою увагою ставились до другого лютого, як до дня зміни пір року: вони прощалися з зимою, від якої втомилися, і раділи наближенню весни. Існує прикмета: яка погода буде в цей день, такою буде і вся весна. У Західній Європі в епоху середньовіччя вкоренилась інша традиція: якщо в цей день бабак побачить свою тінь, то весна почнеться не пізніше, ніж через шість тижнів. Згодом традицію відзначати День бабака перейняли в іммігрантів жителі Північної Америки.

У сьогоднішньому євангельському читанні ми зустрічаємось із значно важливішим пророкуванням Симеона. У перші дні материнства Діви Марії Симеон пророкує їй, що меч болю простромить її серце. Безхмарна материнська радість Богородиці змінюється на біль, який не вщухає, адже віднині Вона знає про хресну смерть Сина і має жити з цим знанням. До Марії також приходять і більш глибоке розуміння її місії в Божому Задумі.

Сьогодні ми закінчуємо святковий період і починаємо готуватися до Великого

посту. Радість народження Христа змінюється на розважання над Його Страстями, смертю і воскресінням.

Сьогодні під час молитви поміркуй про зміну «пір року» у твоєму житті. Згадай, як радісні події змінювались сумними, коли ти відчував тягар власного хреста. Про яку твою місію свідчили ці випробування? Нехай сьогодні Господь осинить тебе благодаттю, яка допоможе плідно пережити «пору» очищення і відновлення в полум'ї Христових Страстей.

«Господи, проведи мене Своїм шляхом: від ясел через хресні страждання до слави Твого воскресіння. Нехай майбутній Великий піст стане для мене воістину часом відновлення.»

Молитва забіганих (продовження)

Спростити життя Уділена Ноуенові порада абата Еда провадить нас до наступної умови молитви в буденності: до обов'язковості спростити життя. Це означає не більше й не менше як відкинути нашу забіганість! Це нелегко, оскільки у нинішньому світі бути зайнятим — це бути важливим і незамінним. Скидаючи панцир забіганості, ми нерідко опиняємося віч-на-віч зі своєю власною пустою, в якій стає чути голос нашої слабкості та безпорадності... і в якій до нас може промовляти Бог.

Відкинення забіганості здійснюється насамперед у зовнішній сфері, там, де «наміри, плани та обов'язки», з-посеред яких багато виявляться не такими вже палючими й невідкладними. Це вимагає зусиль і зречення, тобто аскези. Однак якщо ми послідовно будемо відкидати те, що впроваджує неспокій та розпорошує — спізнаємо благодать. Тоді хтось, хто полюбляв проводити довгі години біля комп'ютера, відкриє, що йому це вже не так і потрібно для щастя; інший, хто не міг уявити собі життя без щоденних телефонних розмов за знайомими, з подивом ствердить, що, однак, може без цього жити; любителька серіалів зможе без проблем відмовитися від чергової серії. Навіть любляча мати може тоді помітити, що намагається вирішити надто багато проблем своїх дітей.

Проте зовнішні зречення — не найважливіші. Як свідчать усі вчителі молитви, її розвиток стає неможливий без спрощення свого нутра і зречення себе. Мета молитви — аби Він зростав, а я малів (Йн 3, 30). Отже, доки ми дозволяємо своїм схильностям керувати собою, доти не даємо місця Божому діянню. «Все одно, — пише св. Йоан від Хреста, — чи буде птах прив'язаний тільки тонкою ниткою, чи грубішою, бо та й та його прив'язують; доки він не обірве ту чи другу, не зможе злетіти вільний». Зречення себе є другою стороною нашого звернення до Бога, оскільки, саме звертаючись до Нього, ми тим самим відвертаємося від себе та створінь.

Внутрішнє зречення має бути практиковане в думках, пам'яті та уяві. Якщо ми присвяtimo своєму нутру хоч трошки уваги, то без труда помітимо, що протягом дня наші думки зайняті багато чим непотрібним: ми блукаємо у минулому або будуємо плани на майбутнє, переживаємо вчорашній фільм або ранкову сварку, мріємо і фантазуємо. Ми не вміємо жити в теперішньому, а

цим самим закриваємося від контакту з Богом, який присутній саме «тут і тепер». Отже, що робити? «Щоразу, коли усвідомлюємо, як наша уява буде кришталеві палаци, або наша пам'ять прикликає непотрібні справи та речі, тоді одразу ж (може, з допомогою коротких молитов) потрібно відбудувати свій зв'язок із Богом. (...) Під час їжі, купання, коли йдеш, чекаєш на автобус, або коли прокидаєшся серед ночі. Першим зреченням є вправління у тому, щоб перебувати у Божій присутності».

На визначення того, що (в собі та довкола себе) ми маємо спростити, нас найкраще наведуть розсіяння, яких ми зазнаємо під час молитви. Оскільки вони є «продовженням» наших життєвих розсіянь, то метод давати їм раду схожий: не втікати від них, а прийняти їхню наявність, і потім довірити їх Богові, свідомо стаючи у Його присутності. Саме ця позиція, як на молитві, так і в щоденному житті, робить так, що наше життя стає щоразу більш одностаїне і просте, оскільки ми даємо в ньому щоразу більше місця Богові. Якщо ми так житимемо, то праця буде вже не «плодом власних рішень та ініціативи, а вслуховуванням і послухом внутрішньому голосові», а діяльність наша буде позначена глибоким миром, без поспіху і жадібності.

Послання для жінок заклопотаних та нечуйних чоловіків (продовження)

Факт позбавлення жінки емоційної підтримки від зовнішнього світу відчутно впливає на стосунки з чоловіком. Тоді чоловік стає її основним об'єктом спілкування, дискусій, дружби та любові. Чоловік є відповідальним у житті не лише перед жінкою. На нього безперервно тиснуть на роботі. Почуття власної гідності чоловіка залежить від ситуації на роботі, і статус усієї сім'ї залежить від його успіху. І коли чоловік приходить додому, у нього майже не залишається сил для підтримки самотньої дружини... навіть якщо він її розуміє.

Звертаюся до жінки, яка стикається з проблемами заклопотаності та мовчазності своєї половинки: Чоловік не може задовольнити всі ваші потреби. Ви приречені на постійне розчарування, якщо житимете лише проблемами чоловіка. Тому потрібно знайти коло спілкування серед жінок, із якими можна поговорити, посміятися, порозумітися, помріяти та розважитись. Є тисячі жінок навколо вас із такими самими проблемами та переживаннями. І жінки самі вас знаходять, якщо ви почнете прагнути такого спілкування. Підіть у спортзал, пориньте в улюблену справу, відвідайте заходи церкви, запишіться на навчання Біблії, у клуб любителів велосипедів - це може бути будь-що. У жодному разі не сидіть у чотирьох стінах із ненависними каструлями та чекаючи, коли чоловік приїде на білому коні додому. Дуже часто жінкам подобається та чоловіча якість, яка дратує представників сильної статі. Можливо, саме такі ненависні ошадливість та скнарість дозволили досягти успіху у бізнесі. Чи, ймовірно, турботливість щодо своєї матері, яка обурює дружину, є виявом присвяти сім'ї. Чи у випадку з Фредом, якщо його холонокровність у кризові періоди подобається Барбарі, то як змиритися з браком спонтанності та захоплення у період ідилії. Річ у тім, що Бог дав